

číslo 1

březen 2006

Vydávají přátelé J.K.Bandu Pardubice. Vychází nepravidelně podle potřeby. Nepodléhá registraci dle § 3 Zákona č.81/1966 Sb. Neprodejné.

Dopisovatelé: Bláha Vladimír, Diblík Rudolf, Grohová Zuzana, Krejcar Vladimír, Krejčík Pavel, Motyčka Jan, Vích František.

Kontakty: Pavel Krejčík, Prodloužená 233, 530 09 Pardubice, 605 790 250, krejcik.senior@centrum.cz; Jaroslav Khail, Strojařů 1155, 537 01 Chrudim, jaroslav.khail@email.cz; www.jkband.saxik.cz

Grafická úprava: Finish v.o.s. Pardubice

Autor loga: Czech marketing, s.r.o. Pardubice

Úvodem

Jméno Jaroslav Khail se stalo hudební legendou, která přesahuje rámec regionu. Již desítky let uvedený a kreativní kapelník stojí v čele různých hudebních formací s amatérským statutem, ale s vysokým profesionálním puncem.

Jeho současná kapela – swingový a jazzový orchestr J. K. Band se narodil v roce 1990. Na počátku byl nápad oslavit sedmdesáté narozeniny dalšího hudebního mága Oskara Kmoníčka muzikou, kterou provozoval a měl rád - swingem. K tomuto výročí se v příležitostném big bandu sešli špičkoví jazzmani, aby se vzájemně potěšili. Byl to však nečekaně vysoký zájem posluchačů, který příležitostnou kapelu modifikoval ve stabilní hudební tým.

Původní kádr J. K. Bandu tvořili muzikanti z období swingové éry, kteří spolu s již známými tvářemi, např. „Bobanem“ Ondráčkem, Helenou Vondráčkovou, Martou Kubišovou a pozdějším „vlachovcem“ Jardou Lautnerem dokázali v r. 1964 zvítězit v celostátní soutěži swingových kapel.

Ostřílené bardy však postupně střídaly nové tváře a po patnácti letech se orchestr díky kapelníkovu entuziasmu výrazně omladil. Big band stále zkvalitňuje svůj umělecký projev, o čemž svědčí řada nejen tuzemských, ale i zahraničních úspěchů. Získal řadu významných spolupracovníků, ať sólistů, aranžérů, ale i skladatelů, z nichž dovoluje jmenovat alespoň Františka Bártu, nebo muzikanty orchestru Gustava Broma. J. K. Band na svých koncertech již tradičně vystupuje se známými profesionály.

Swing je sdílná hudba, z jehož kolébky vzešla řada dalších hudebních proudů, včetně rocku. Proto si zaslouží pozornost. Pozornost si zaslouží i dění kolem Khailovy kapely. Proto příznivci J. K. Bandu sestavili volontérský tým fandů, který má v úmyslu touto neperiodickou tiskovinou informovat spřízněné duše a vyvolat vzájemnou komunikaci. Co si klademe za cíl ?

- upozorňovat na novinky, události, akce, výročí v oblasti swingu a jazzu, především v Pardubickém kraji
- popularizovat tuto hudbu
- vytvářet nové kontakty a spolupracovat se všemi zájemci
- pomáhat hudebním talentům v jejich rozvoji
- hledat další sponzory z řad příznivců této muziky

Samozřejmě nevíme předem, jak se náš záměr vydaří, jaký bude ohlas. Velmi záleží i na vás. Proto prosba na závěr: Pište, volejte a především mailujte nám o všem, co shledáváte v oblasti swingu a jazzu za zajímavé! Kontakty jsou uvedeny na titulní straně. Děkujeme!
(P.K.)

Zpovědnice kapelníka

Odkud pocházíte a jaký jste ročník ?

Pocházím z Police nad Metují (stejně jako Václav Hybš), pokud by se to hodnotilo jako víno, byl bych hodně drahý.

Zdědil jste muzikantské geny po předcích ?

Táta hrál výborně na housle.

Jak se vyvíjel Váš vztah k hudbě ?

Nejprve pod tlakem rodičů, později již sám.

Na jaké nástroje hrajete ?

Klávesy, klarinet, saxofon.

V kolika kapelách jste hrál a ve kterých ?

Nevím přesně, snad 8 až 10.

Které kapely jste ve svém životě vedl ?

Kromě jedné bohužel všechny.

Skládal jste i vlastní hudbu ?

Ano, ale špatnou, tak jsem toho nechal.

Natáčeli jste v mediích ?

Nahrávek v rozhlase máme možná kolem stovky.

Máte svoje CD a kde lze koupit ?

Máme ještě zbytek a prodávají se buď při koncertech a v Music Shopu pana Petra v Pardubicích, pasáž sv. Jana, Třída 17. listopadu.

Jaké druhy hudby jste během života měl nejraději ?

Druh nerozlišuji. Jinak každou, která je hrána srdcem, která dokáže „rozbouřit“, nebo také rozbřečet. Nic mezi tím.

Vaše největší úspěchy a prohry v hudební kariéře ?

Vítězství na celostátní soutěži big bandů v Ostravě v roce 1964. Za největší vítězství ale považuji návštěvnost našich swingových koncertů, které za celých 15 let byly vždy vyprodány. Za prohru lze považovat, že jsem nedokázal za sebe vychovat nástupce, nikdo nemá odvahu převzít kapelnickou taktovku.

Kde v nejbližší době J. K. Band vystoupí, kterému hudebnímu velikánovi věnujete část koncertu ?

Budou to jarní koncerty **31. března** v České Třebové, **7. dubna** v Polici nad Metují, **8. dubna** v Červeném Kostelci, **9. dubna** v Chrudimi, **24. dubna** v Pardubicích a další. Koncerty věnujeme Franku Sinatovi, který by se v prosinci loňského roku dožil 90 let. Jeho skladby zařazují do repertoáru všechny význačné kapely i zpěváci, např. Lád'a Kerndl.

Splnilo se největší přání Vaší hudební kariéry, nebo na něj ještě čekáte ?

Ne. Mám dvě přání, ale ani jedno již není splnitelné. Po létech zkušeností bych byl nejraději alespoň nějaký čas řadovým muzikantem a v tom případě bych byl ten nejvzornější člen kapely. Druhé nespelnitelné přání je mít celou kapelu složenou z muzikantů, kteří jsou nejen technicky vybaveni, ale nehrají jen „kuličky“ a vkládají do své hry cit, srdce, celého sebe. Smůla. Na druhou stranu se to nesplnilo ani jinak výborným profí kapelám.

(P.K.)

Frank Sinatra

Legenda světové populární hudby, vždy elegantní popač, swingař a jazzman, ale také showman a herec, vlastním jménem Francis Albert Sinatra se narodil 12. 12. 1915 ve městě Hoboken, v americkém státě New Jersey v rodině italských přistěhovalců.

Pod vlivem Binga Crosbyho začínal na večírcích a v kavárnách, později zpívá v místních rádiích. V r. 1939 přijímá angažmá v orchestru Harryho Jamese. Z té doby pocházejí i první nahrávky. V letech 1940 - 42 zpívá s orchestrem Tommyho Dorseye, stává se velmi populárním a hlavně ženským

idolem. S Dorseyem nazpíval řadu úspěšných písní, např. „Night And Day“. Objevuje se i ve filmových muzikálech „Las Vegas Nights“ (1941) a „Ship Ahoy“ (1942).

Jako sólista nahrává od r. 1943 a jedním z prvních sólových hitů je píseň „All Or Nothing At All“. V r. 1944 účinkuje v dalších muzikálech „Higher And Higher“ (z něho hit „I Couldn't Sleep A Wink Last Night“) a „Step Lively“. Objevil se i v muzikálu „On The Town“ a v hudební komedii „Anchor Aweigh“ (1945), ze které pochází další hit – „I Fall In Love Too Easily“.

Za roli v krátkém filmu „The House I Live In“ dostal Oscara. Po řadě dalších hitů dochází počátkem 50. let k ústupu z nejvyšších pozic, přestože i další nahrávky jsou vesměs velmi ceněny. Přispěly k tomu i osobní komplikace (rozvod s manželkou Nancy).

Překvapivé rozuzlení umělecké i osobní krize nastává v r. 1953, kdy slaví úspěšný návrat jako herec ve filmu „From Here To Eternity“ (Oscar) a postupně se prosazují i jeho další nahrávky (např. s orchestry Gordona Jenkinse, Billyho Maye, Nelsona Riddlea a Quincy Jonese). Za desku „Come Dance With Me!“ dostává cenu Grammy.

V 50. letech hraje i v řadě dalších muzikálů. Role získal i v řadě filmů. Vedle uměleckých aktivit vybudoval vlastní obchodní společnost Sinatra Enterprises, filmovou produkční firmu Artanis a od r. 1960 se staví do čela vlastní gramofirmy Reprise, k níž postupně přešli např. Bing Crosby, D. Ellington, D. Martin a S. Davis Jr. Vedle uměleckých úspěchů roste i zpěvákova společenská prestiž, kterou obratně využívá nejen k výše uvedených aktivitám, ale podílí se i na financování několika hotelů a zábavních podniků v Las Vegas. Z těchto důvodů začaly kolovat pověsti o jeho údajném spojení s mafií, jeho kontakty s ní jsou znamenitě připsány zpěváku Johnymu ve filmu „Kmotr“.

Od r. 1954 pravidelně vítězí v anketách časopisu Down Beat, kde jeho bezkonkurenční postavení přerušilo až vítězství Ray Charlese v r. 1963. Jeho výjimečné postavení nejen v této době potvrdila mnoho let po jeho smrti anketa hlasů století, kterou pořádala stanice BBC Radio 2 s využitím různých dat - od hlasování fanoušků po názory hudebních expertů a zpěváků (1. Frank Sinatra, 2. Elvis Presley, 3. Nat „King“ Cole, 4. Ella Fitzgerald, 5. Bing Crosby, 6. John Lennon, 7. Aretha Franklin, 8. Billie Holiday, 9. Barbra Streisand, 10. Freddie Mercury).

Ačkoliv nastupující nadvláda rockových vokálně instrumentálních souborů odsunula poněkud do pozadí sólové interprety, udržuje si svůj okruh posluchačů i v 60. letech. Mezi nejúspěšnější písně tohoto období se zařadila Strangers In The Night (1966) a Something Stupid (1967, duet s dcerou Nancy, 1. v americké hitparádě). Mezi alby se nejlépe vedlo deskám „September Of My Years“, „A Man And His Music“ - v obou případech cena Grammy.

Filmové role absolvoval v řadě filmů, naposledy úspěšně v „The Detective“ (1968). Zároveň začíná pracovat i jako filmový producent a režisér.

Počátkem 70. let veřejně oznámil ukončení pěvecké činnosti, avšak po krátké pauze v nahrávání pokračuje, nicméně stále více ustupuje z hvězdných pozic. V r. 1980 se objevil ve své poslední roli v TV filmu „First Deadly Sin“. Po albu „L. A. Is My Lady“ se nové nahrávky neobjevují. Zemřel 14. květnu 1998 v Los Angeles.

Výjimečnost Sinatrova pěveckého zjevu spočívá ve spojení hlasových a technických kvalit jeho zpěvu s téměř dokonalou schopností „vcítění se“ do textu písně a jeho ideální výrazové interpretace. Sinatruv zpěv vychází z klasického belcanta s využitím tónové krásy jeho hlasu a plynulostí dynamických změn. Tyto kvality nejvýrazněji demonstrují jeho nahrávky pomalých balad. Zároveň si však Sinatra získal respekt posluchačů, odborné kritiky i většiny hudebníků také vervním podáním písní swingového charakteru s udivující lehkostí frázování a s podmanivými výrazovými gradacemi, které vyúsťují v rytmicky strhujících závěrech. Přestože byl Sinatra všestranný umělec, jeho přínos swingové hudbě byl nezanedbatelný. Na tohoto génia zavzpomíná i J. K. Band na svých jarních koncertech. (R.D.)